

طعنه

داستان

زىش

ویژه‌نامه حوادث اروزنامه جام جم | ۷
چهارشنبه ۸ آذر ۱۴۰۲ | شماره ۱۰۴۱

تلگرام

ريشه‌های پرخاشگری

نرجس اسدی، مشاور کلانتی ۱۱ زند شیراز:
پرخاشگری رفتاری است که به قصد آسیب رساندن به فرد دیگری (جسمانی یا زبانی) یا نابود کردن دارایی دیگران صورت می‌گیرد. امروزه در اکثر جوامع پدیده‌ای به نام پرخاشگری کودکان رواج زیادی پیدا کرده است. این بیده‌ای اکرتوالدین و معلمان رانگران کرده و همه سعی دارند به نحوی این مسئله را کنترل کنند. روان‌شناسان اجتماعی پرخاشگری را مستعمل بر رفتارهایی می‌دانند که فرد به خود یادیگران آسیب جسمانی وارد کند. به عبارت دیگر پرخاشگری یعنی تحمیل عمدی برخی از شکل‌های صدمه و آسیب به خود یا دیگران. پرخاشگری حالت منفی ذهن همراه با نقص‌ها و انحرافات شناختی و رفتارهای ناسارگارانه است. پرخاشگری رامی‌توان به دو دسته کلی پرخاشگری خشمگینانه و پرخاشگری وسیله‌ای تقسیم کرد. پرخاشگری خشمگینانه به صورت تند، تکانه‌ای و فوری انجام می‌گیرد و هدف اصلی ایجاد دردردیگران است. در اولی سال‌های پیش دستانی دونوع پرخاشگری پدیدار می‌شود، رایج ترین نوع پرخاشگری وسیله‌ای است. در این نوع پرخاشگری وقتی که کودکان شیء امتیاز چیز خاصی رامی خواهند، برای به دست آوردن آن به فردی که سرراه آنهاست حمله ورم شوند یا برسر او فربیاد می‌کشند. نوع دیگر پرخاشگری خصم‌مانه است که در این نوع کودک به دیگری آسیب می‌رساند.

۱۶ پرخاشگری خصم‌مانه

دو حالت دارد حالت اول که پرخاشگری آشکار است کوکد به دیگران صدمه بدنی وارد می‌کنندیا اواره چینی صدمه‌ای تهدید می‌کنند مثل کنک زدن لگزدن یا تهدید کردن یک همسال به کنک زدن. نوع دوم پرخاشگری رابطه‌ای است که به صورت محرومیت اجتماعی و شایعه پراکنی رخ می‌دهد و به رابطه همسالان آسیب می‌رساند. تشخیص انواع پرخاشگری ارزشمند است زیرا در میان کودکانی رخ می‌دهند که با هم در جنسیت و سن اختلاف دارند. تفاوت در پرخاشگری میان دو جنس از دو سه سالگی مشهود است. در مهد کوکد پرخاشگری بدنی و کلامی در پسرها بیشتر از دخترهاست و عموماً پسرها در صدد تلافی بر می‌آیند.

در قسمت‌های قبل خواندید زینت، مادر چهار فرزند است که ادریس پسر بزرگش به خاطر درگیری و ناقوانی در پرداخت دیه در زندان به سر می‌برد. او یک دختر به نام نرگس و دو پسر دیگر هم به نام‌های علی و احمد دارد. همسرش، روشن مدتی است بیکار شده و دستفروشی می‌کند. زینت هم باشستن لیاس همسایه‌ها و آشناها کمک خرج خانواده است. روزی که زینت به ملاقات پسرش رفت، پسر کوچکش، احمد که با پدر و برادرش در حال بازی بود، به دنبال توب از حیاط خارج شد و ندیک بود با یک ماشین تصادف کند که به خیر گذشت.

و حالا ادامه داستان

زینت با خواب بدی که دیده بود، یکباره پرید و به اطرافش نگاه کرد. نگاهش به ساعت بالای سر افتاد که برای مدرسه بجهه‌ها کوک کرده بود. ساعت ۵ و ۳۰ دقیقه بود. تمام صورتش عرق کرده بود. رختخواب روشن خالی بود.

با خودش گفت: باز رفته سیگار بکشه. خدایا چی کار کنم از دست این مرد؟ روشن در حالی که از سرما دست‌هایش را به هم می‌مالید، وارد شد و خودش را زیر پوپنهان کرد. زینت گفت: نکش. می‌میریا.

روشن با اخم گفت: سیگار نکشید که دستشویی بودم.

روشن پشت‌ش را به زینت کرد و پتو راوی سرش کشید اما پیکاره بلند شد و گفت: من فردا می‌رم ملاقات ادریس. باید یه فکر اساسی کرد.

زینت گفت: من که از خدامه بچه‌ام زودتر آزاد شه. اما باکدوم پول؟

روشن در فکر فروافت و با خودش حرف زد و گفت: راهش رو پیدا می‌کنم.

زینت سر جایش دراز کشید و پتو راوی بجهه‌ها انداخت و به سقف خیره شد تا پلک‌هایش سنگین شد و به خواب رفت.

زینت از صبح زود وسط حیاط در حال شستن لباس بود. احمد هم با مورچه‌های حیاط بازی می‌کرد. علی و نرگس هم مدرسه بودند. روشن سیگار درست داشت، گوشه حیاط نشسته و به احمد خیره شده بود. به قدری نگاهش روی او می‌خکوب شده بود که متوجه نشد

سیگارش تمام شده. یکباره دستش سوخت و به خودش آمد. زینت گفت: چی شد؟ روشن گفت: چیزی نیست. دستم سوخت.

زینت گفت: پاشو به غذا سر بن آ بش تمو نشے بسوze. روشن به آشپرخانه رفت و با قاشق داخل قابلمه راهم زد. ناهار آبگوشت داشتند اما گوشت غذا خیلی کم بود. روشن با دیدن غذا آهی کشید و با خودش گفت: راهش رو پیدا کردم.

روشن گفت: میندازیمش جلوی ماشین و دیه می‌گیریم.

زینت باشیدن این حرف، خشکش زد و یکباره گفت: تودیونه شدی مرد.

روشن گفت: همه مشکلات من حل می‌شه. به این فکر کن.

زینت صدایش را بالابر و گفت: ساکت شومرد. احمد بچه منه. عزیز منه.

روشن گفت: خب بچه منم هست. عزیز منم هست.

زینت از کارباری بلند شد و گفت: با تونمی شه حرف زد. عقلتو از دست دادی. بلند شم برم دنبال کارم.

روشن گفت: اما...

زینت اجازه نداد جمله‌اش را تمام کند و گفت: دیگه نمی‌خواه چیزی بشنو.

زینت بعد از جرو بحث که درباره احمد را روشن کرد، به حیاط رفت و با عصبانیت به شستن لباس‌ها ادامه داد و با حرص لباس‌ها را چنگ می‌زد و با خودش زیر لب حرف می‌زد.

زینت زیر لب گفت: مردک دیوونه شده. می‌گه بچوپ بندازم زیر ماشین. آخه کی بایچه‌اش این کارو می‌که.

روشن که همچنان روی حرف خودش بود، وارد حیاط شد و سیگار روشن کرد و به احمد نگاه کرد و بخوبی شده بود. زینت زیر چشمی با خشم به همسرش نگاه کرد و تشت را به سمتی کشید که پشتش به روشن شود.

در این بین صدای نگاه در شنیده شد. روشن سیگار را زیر پایش له کرد و سرفه‌ای کرد و به سمت در رفت. آقا کریم صاحب خانه بود. روشن دستش را در این میان دادند و روشن احوال پرسی کردند و دست دادند و روشن اورا به خانه دعوت کرد. اما آقا کریم نپذیرفت و جلوی در ایستاد.

روشن در راست او را در کلام شد. زینت هم دست‌هایش را شست و سعی کرد از پشت در حرف‌های آها را بشنو. روشن را به در چسباند.

روشن به حیاط برمی‌گشت و از زینت خواست به اتاق بروند تا بهم حرف بزنند.

زینت گفت: می‌بینی که دستم بنده. بزار و اسه بعد.

روشن گفت: پاشو بیا خستگی در کن، یه کم گرم شوتا با هم حرف بزنیم.

زینت دست کفای اش را با آب سرد شست و هر دو به اتاق فرست.

زینت قبل از این که وارد اتاق شود به احمد گفت: جایی نریا. همین جاتوی حیاط بازی کن.

زینت وارد اتاق شد. دست‌هایش را با بخاری گرم کرد و گفت: خب، چی می‌خواستی بگی؟

روشن گوشه اتاق نشست، برای حرف زدن تردید داشت.

زینت گفت: پس چراساکت شدی. زودتر حرف تو بزن. کاردارم.

روشن گفت: بینی زینت! ما همه‌اش داریم در جامی زنیم. هم بچه مدرسه‌ای داریم، هم پسرمون معلوم نیست تاکی توی زندان بمونه.

زینت گفت: خب، چی می‌خوای بگی؟

روشن گفت: تاکی می‌خوای رخت مردم رو بشوری؟ دستتون نگاه کن. بینی چه پنهانی است.

روشن گفت: بینی کاره ندارم که.

روشن گفت: من یه فکر کردم. اگه تو هم راضی باشی، پول خوبی گیریم می‌داد.

زینت با تعجب گفت: من راضی باشم؟ خب درست حرف بزن، بینیم چی می‌گی؟

روشن گفت: بایولی که دستمون می‌دادم، می‌تونیم یه خونه بهتر اجاره کنیم. علی و نرگس درس بخون. ادریس هم دیه رو می‌ده و می‌بیرون.

کمک دستمون می‌شه. تو هم فقط بچه‌داری می‌کنی و دیگه رختای مردم رو نمی‌شوری.

زینت همچنان متعجب گفت: خب باکدوم پول؟

روشن من من کرد و گفت: احمد...

زینت گفت: احمد چی؟

